

Guds frid,

Tranås den 10 augusti 2012

Först av allt vill vi välsigna er alla som nu håller detta brev i er hand. Att få dela Guds välsignelse är bland det bästa man kan önska någon människa. Därför vill vi inleda detta brev med just denna önskan, att du skall känna dig rikt välsignad.

Efter några veckors semester är vi tillbaka för att återuppta arbetet igen. Det är alltid tillfredställande att få vara tillbaka. Men vilan i sig är viktig då den gör att vi kan ladda våra batterier. Men jag skall väl medge att det i tankarna ibland kan vara svårt att koppla bort arbetet helt. Men semester och ledighet ger också tillfälle till eftertanke och reflektion. Tid att läsa någon bok och att göra allt det där som man inte annars hinner med. För vår del blev det en vecka i Danmark i goda vänners lag. Det är så vackert i och omkring Skagen, det område vi besökte. Sen är det ju det där med wienerbröden... ack ja! Gott, gott men kanske inte alltid så nyttigt!

Nu planerar jag som bäst för en resa till både Rumänien och Moldavien under några dagar i augusti. Den här resan får jag sällskap av en god vän som sedan länge önskat besöka Rumänien. Vi kommer också att besöka Moldavien under våra resa som vi tror skal bli intressant på många sätt. Vi återkommer till denna resa lite längre fram i detta brev.

Vi vill också rikta ett tack till er alla som hörsammat det rop på hjälp som reseskildringen till Moldavien och arbetet där beskrev. Jag har fått några korta rapporter från Igor om sommarlägret som i skrivande stund är i full gång. Men innan vi kastar oss över den och andra delar av detta nyhetsbrev vill jag tillsammans med er dela några tankar från Guds ord. Det är med största sannolikhet ingenting nytt, men upprepning är ju kunskapens moder varför det kan vara intressant även denna gång. Och det är ju just detta som skiljer Bi-

beln från alla andra böcker; att Gud kan öppna vårt inre öga så att vi ser det vi läser i ett helt nytt ljus. Guds Ande kan upplysa vårt inte, så att han får förmedla nya insikter till oss. Därför blir Guds ord aldrig inaktuellt eller omodernt. Guds ord är alltid högaktuellt och följer med i tiden och kan med oöverträffad exakthet beskriva vår samtid. Men det som gör gudsordet än mer unikt är att det kan tala till oss direkt in i den situation eller sammanhang vi befinner oss i.

Vad har du i din hand?

Denna gång hämtar jag texten ifrån 2 Moseboken 4:1-17 där vi läser följande: *"Herren sade: "Vad har du i handen?" – "En stav", svarade Mose".* Som rubriken och texten redan antyder är det Gud som talar till Mose. Frågan ställde Gud i samband med att Mose befann sig vid den brinnande busken och hur Gud där talar till honom och om hur Mose fick kallelsen och uppdraget av Gud att föra sitt folk ut ur Egypten. För ett ögonblick skulle jag vilja dröja mig kvar vid denna frågeställning; vad är det du har i din hand? Vad kan innebörden i dessa ord betyda för oss idag? Hur påverkar denna fråga oss idag? Möjligen är denna fråga den viktigaste Gud ställer till oss under vår tid här på jorden. Vad hade då Mose i sin hand?

Det Mose hade i sin hand var en stav, en enkel herdestav. Låt oss titta på vad denna stav representerar. I den samtid som Mose levde var denna stav en symbol för identitet, inkomst och inflytande. Tre betydelsefulla värden. Moses var herden som Gud sedermera kallade att föra sitt folk ur slaveriet. Moses alla invändningar till trots blev Mose, då han bejakade den kallelse han fått av Gud, oerhört betydelsefull i Guds rike. Gud lät många under ske genom Mose, där denna stav spelade en helt avgörande roll. Från att ha varit ett dött stycke trä blev den till ett redskap för Gud att i Moses hand göra

**Guds ord är alltid
högaktuellt och
följer med i tiden
och kan med
oöverträffad
exakthet beskriva
vår samtid**

sin avsikt och vilja känd bland sitt folk. Med denna stav slog Moses mot klippan så att vatten strömmade fram (2 Mos 17), han kom att dela Röda Havet mitt i tu (2 Mos 14). Staven förvandlades också till en orm och sedan tillbaka till en stav (2 Mos 4:1-17). Med staven slog Moses sina plågoandar Egyptierna med svåra plågor. Efter den här händelsen kallades inte staven för Moses stav utan för Guds stav (2 Mos 4:20). En stav genom vilken Gud lät många mirakler ske.

Med denna stav vallade Moses sina får, Moses var herden och staven var hans identitet. I dåtidens ekonomiska system symboliserade fåren ett ekonomiskt kapital, alltså en inkomst. I det sociala livet kom också denna stav att symbolisera inflytande och kanske också makt. Men Gud hade andra planer för denna enkla stav. Den kom, då Moses överlät den i Guds hand, att bli till ett viktigt redskap som mycket påtagligt förändrade många människors livsvillkor.

Nu måste också vi i ljuset av det vi läst ställa oss frågan, vad gör vi med det Gud lagt i vår hand? Kanske befinner vi oss i en situation likt den som Moses hade. Vad gör vi då med de möjligheter som Gud välsignat oss med? Inflytande och makt kan vara berusande och göra oss både högmodiga och "fartblinda". Men samtidigt kan det också innebära oändliga möjligheter inte bara för en själv men också för många andra människor. För Moses innebar det att i samma stund han ödmjukt accepterade Guds vilja också att Gud genom honom kunde låta Guds plan bli en verklighet. När vi ödmjukt ställer oss under Guds vilja öppnar det oändliga möjligheter för Gud att verka igenom oss.

Bibelordet ger oss fler exempel. Om vi läser vidare ser vi att det finns andra människor i Bibeln som Gud ställt en likande fråga till. Om vi bläddrar fram till 1

Sam 17:3-40 finner vi berättelsen om Davids kamp mot Goliat. Vad ser vi i Davids hand? Jo, en slunga. Slunga får här betydelsen av förtröstan och tro. David hade full förtröstan och tro på att Gud skulle vara med honom. För att göra Guds vilja måste vi ha tro. Tro på att Gud är med oss, att han lyssnar när vi ber och att han kommer svara på våra böner.

Låt oss också titta på ett par bibelsammanhang i Nya Testamentet. I Johannes 6:1-5 läser vi om när Jesus mättar 5000 män med fem bröd och två fiskar. I vers 9 läser vi: "Det finns en pojke här med fem kornbröd och två fiskar. Men det räcker ju inte åt så många människor." Vi vet ju hur denna berättelse slutar. Många tusen människor kunde denna dag äta sig mätta. Förmodligen räckte det som blev över även till dagen därpå. Vi kan ibland tycka att det vi har inte är så mycket. Därför avstår vi att dela detta med andra. Vi avstår helt enkelt från att använda oss av det som Gud lagt i vår hand. Men faktum är att det är när vi överlåter det Gud ställt till vårt förfogande, stort som smått, som Gud kan välsigna det. Det är fullt mänskligt att reagera som Andreas gör i denna text, att det inte skulle räcka. Men brödet i denna text representerar hopp. Och vill jag flika in att det är precis det vi ser i arbetet i Glodeni. Brödet som delas ut ger människorna nytt hopp. Gud ville genom dessa bröd och fiskar ingjuta hopp i människors hjärtan. Detta är sant även idag. Jesus är mänsklighetens hopp! Han är vårt hopp, när vi delar det Jesus gjort för oss, blir andra välsignade. Får sina liv förvandlade. Vad har du att dela? Vad har Gud lagt i dina händer?

Så slutligen hämtar vi en text ifrån Johannes 20:26-28. Texten handlar om Jesus. Jesus har dött och

Sommarlägret blev även i år en betydelsefull insats, framför allt för barnen, men det knöts också många nya kontakter med föräldrar och med några helt nya familjer.

uppstått som han förutsade. Lärjungarna sitter samlade bakom låsta dörrar, rädda, förskräckta och förvirrade. Då helt plötsligt står Jesus i deras mitt. Han hälsade dem med frid. Sedan sträcker han fram sina händer som ett bevis för att han återuppstått, varvid han vänder sig till Tomas och säger: *"Här är mina händer. Sätt ditt finger här, och stick ditt finger i min sida! Tvivla nu inte längre utan tro"*. (HFL) Jesu sårmärkta händer symboliserar den villkorlösa kärlek Han visat oss genom sin död. Hans uppståndelse har öppnat dörren in i den eviga världen. Givit vårt liv här och nu mål och mening.

I Johannes 15:13-17 kan vi läsa följande: *"Den största kärleken visar någon när han ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner om ni lyder mig. Jag kallar er inte längre tjänare, för en herre anförtror inte åt sina tjänare. Nu är ni mina vänner, för jag har ju sagt er allt som Fadern har sagt mig. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er så att ni kan gå ut och bära frukt som består. Då skall Fadern ge er allt vad ni ber om i mitt namn."* Dessa verser slår fast följande: 1. Det finns ingen större kärlek, än att ge sitt liv för andra. 2. Det anstår oss var och en att "lägga ner" vårt liv i tjänst för Gud. 3. Jesus kallar oss för sina vänner. Sann vänskap kräver inget i motprestation mer än den vänskap som inget kräver igen. 4. Gud har utvalt oss inte tvärt om! 5. Vi måste älska människorna vi tjänar. Därför att vi har blivit älskade först.

Vi behöver var och en fundera över vad Gud lagt i vår hand. Känner vi igen oss i Moses, eller i någon av de andra vi läst om? Vad är det Gud lagt i dina händer? På vilket sätt kommer det till uttryck i ditt och andra människors liv och i Guds rike.

Åter till Rumänien och Moldavien

Då du läser det här brevet befinner jag mig åter igen i Rumänien. Med mig på resan har jag en god vän som länge önskat besöka landet. Vi skall besöka flera av de organisationer vi samarbetar med. Jag har med anledning av resan en hel del möten inbokade. Det blir tillfälle till gudstjänstbesök och mycket annat. Efter vårt besök i Rumänien fortsätter vi till Moldavien. Under några dagar kommer vi besöka vännerna där. Det blir dopförrättning vilket är en oerhörd glädje. Under dessa år har allt fler människor börjat besöka församlingen, vi ser hur de båda projekten vi stödjer nu sakta börjar bära frukt. Redan under mitt besök i maj frågade Igor om jag kunde närvara vid dopförrättningen, en sådan glädjestund vill ingen missa. Eventuellt kommer jag bistå Igor i dopförrättningen. Jag kommer också att besöka en familj som har två döttrar som är i undre tonåren. Båda flickorna har ett synfel på sina ögon, vilket medför en nedsatt syn. Detta har gripigt mitt hjärta och därför vill jag höra mig för om någonting kan göras för att underlätta deras situation. Kanske är det en förhållandevis "enkel" sak att komma tillrätta med, men att det saknas resurser att åtgärda detta i Moldavien. Kanske är det allvarigare än så. Men vi återkommer med en rapport i senare nyhetsbrev.

Vi vill också passa på att än en gång tacka er alla för det gensvar vi fått under sommaren med anledning av det upprop vi gjort för vännerna Lazar och församlingen i Glodeni. I dagarna fick jag av Igor veta att man överväldigats av det antalet barn som vill vara med på sommarlägret. Efter ett par dagar var man uppe i inte mindre än 60 barn. Antalet var begränsat till 50, men trycket var enormt från både barn och föräldrar att låta fler få vara med. En mamma frågade Igor om inte hennes son kunde få sova i kyrkan eftersom han kände sig trygg där. Sen ville han vara säker på att ingenting missa. Lägre är betalt och det finns pengar över som vi kommer använda i församlingens övriga arbete. Vi kommer också att samtala närmare om hur en del av pengarna skall användas. Som vi tidigare skrivit finns det behov av både en dusch och en tvättmaskin till dagcentrat. Vi vet att behoven är stora, men vi vill investera dem på ett riktigt sätt. Vi har också kunnat bygga ett soltak över en del av gårdsplanen bakom kyrkan. En yta som inte kunde utnyttjas då det blev för varm att vara där. Denna sommar har man haft temperaturer närmare 40 grader. Nu har man skugga på denna plats och man kan slå sig ner och njuta av den skugga taket ger. Man planerar nu att inbjuda till utomhusgudstjänster och mycket annat. Alldeles intill kyrkan har OM byggt en lekplats dit många barn nu kommer. Målsättningen är att församlingens tomt skall bli en mötesplats dit många kommer. Utomhusmiljön omkring kyrkans lokaler, med taket och lekplatsen ger goda möjligheter att knyta nya kontakter med människor. Vi ser nu att vi är på god väg att se detta förverkligas. Under det att vi arbetade med nyhetsbrevet fick vi denna hälsning från Igor. Vi flikar med den.

När vi gör något för Herren gör Han något mycket vackert för oss

Jag har förstått ännu en gång under dessa dagar hur god Gud är och hur Han älskar oss. Jag har fått kännedom om ett nytt människoöde fyllt av smärta och lidande här hos oss i Glodeni. En till åldern ung man men föråldrad av lidandet har varit förlamad och sängliggande i många år. Mamman och systemen tar hand om honom.

När jag besökte dem i deras hem såg jag i deras ansikten lidandets och smärtans avtryck. Denne man vid namn Valentin försökte resa sig av respekt mot mig när jag kom in, men utan framgång. Gråtande och jämrades av smärta ramlade han tillbaka i sängen igen. Det tog en lång tid innan gråten upphörde. Efter en lång stund av tystnad tog jag till orda och sa att Gud älskar honom och att mitt besök är ett bevis på detta. Jag lämnade ett matpaket samt vittnade om Herren Jesus. När jag tog avsked sa jag till dem att det vore bra om de kom och var med på våra gudstjänster och i lovsången. Mannens system tog emot inbjudan med glädje. Nästa möte var hon tillsammans med oss och njöt av programmet i kyrkan. Efter mötets slut kom hon fram till mig och erkände att hon trivdes i kyrkan och att hon mår mycket bättre.

Som att Gud lyfte av en stor last från hennes axlar. För närvarande kommer hon regelbundet på lovsången, hon missar inte ett enda tillfälle och vittnar till alla hur god Gud har varit mot henne. Ära vare Herren Halleluja!

*Högaktningsfullt
Igor Lazar*

Kyrkbygget i Spinus

I dagarna fick jag en hälsning från pastor Florin Popa. I dagarna har man välkomnat en ny familj in i församlingen. Man har också startat en evangelisationskampanj i området, man bjuder in barn till barnmöten. Allt detta sker ännu i medlemmarnas hem då det ännu inte går att vara i kyrkan. Arbetet med själva kyrkan går långsamt framåt. Men det saknas medel för att arbetet skall fortgå. Nu bygger man i takt med att pengar kommer in. Fortfarande finns inga dörrar och fönster insatta. Det är väsentligt att detta kommer på plats innan vintern. Det är med glädje vi också kan berätta att Gud lett oss i kontakt med ett företag utanför Göteborg vid namn Art-Elektronik. Företaget arbetar bland annat med ljudanläggningar i kyrkor och offentliga lokaler. På företaget, om man får uttrycka sig så arbetar två "goa gubbar" som heter Stefan och Thorbjörn. Båda har, vad vi förstått ett stort hjärta för mission vilket innebär att företaget kommer ställa sig bakom en sponsring av en ljudanläggning till kyrkan i Spinus. Vilken glädje! Vi känner oss oerhört glada och tacksamma för detta besked då vi vet att det betyder mer än vi kan ana för de som står som mottagare. Men det som glädjer oss mest är att det finns människor som är lyhörda för Guds tilltal. Än en gång, tack Stefan och Thorbjörn! Gud skall rikligen välsigna ert arbete! Går någon av er som läser detta brev i "ljudbyttartankar" kan vi varmt rekommendera ett samtal med dem.

Vi efterlyser nattvardsserviser

Vi vill i detta brev höra oss för om det ute bland våra understödjare finns kännedom om nattvardsserviser som inte används. Kanske finns det mindre församlingar som gått samman och det därför finns dubletter eller ett överskott av de olika delarna. Det är med anledning av kyrkbygget i Spinus, i Rumänien som vi ser ett direkt behov av en servis, men också till församlingen i Glodeni, som idag inte har någon servis alls. Då jag var där i maj använde man ett enkelt dricksglas av högre modell samt ett vanligt porslinsfat. Visst, det fungerar utmärkt och det är inte servisen i sig som är avgörande. Men nog vore det roligt att kunna välsigna dessa båda församlingar med var sin servis. För Spinus del handlar det om kanske 2-4 kalkar samt vinkaraff och fat, och för församlingen i Glodeni enbart 2 kalkar med karaff och fat. Finns det linne till serviserna är det också mycket välkommet. Om du känner till var det finns en nattvardsservis att tillgå, hör gärna av dig till oss. Ett eventuellt pris kan självfallet diskuteras.

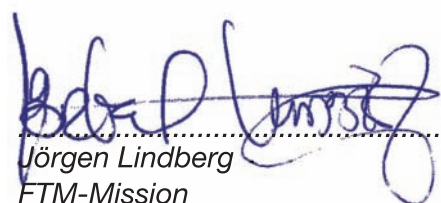
Pastor Igor tillsammans med Valentin.

Avslutning

Så har vi kommit till avslutningen av detta brev. Förhoppningen är att du skall känna dig välsignad och upplyft av det du läst. Från missionens sida hoppas vi på en intressant höst, där vi får vara öppna för vad Gud har i beredskap. Vi gläds över att du vill stå med oss i arbetet även fortsättningsvis. Ditt stöd i förbön och i gåvor betyder oerhört mycket och är avgörande för de människor vi kommer i kontakt med. Behoven är oändliga och vi känner att vi inte alltid räcker till. Men det skall inte hindra oss i vår strävan att arbeta vidare.

Tack än en gång för allas och en vars insats. Om du befinner dig i en situation där du behöver samtal eller förbön är du alltid välkommen att höra av dig. Det går bra att skriva eller ringa. Det finns också ett formulär man kan använda sig av på hemsidan, om du skulle föredra det. Du hittar det under fliken Bönetjänsten. Med dessa ord avslutar jag månadens nyhetsbrev. I nästa brev skall vi försöka återge några glimtar från resan.

Tillsammans i Herrens tjänst

Jörgen Lindberg
FTM-Mission